

DYSPENSOWAĆ (2) *vb impf i pf*

impf (1) *KromRozm I*, *pf* (1) *OrzQuin*.

3 *sg praes i fut* dyspensuje (2).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVII w.* (z *Cn*).

Udzielać dyspensy, zwalniać od obowiązującego przepisu prawa zwłaszcza kościelnego; nexu legis exsolvere, edicti gratiam facere, remittere de severitate legis, legibus vel lege solvere Cn [dispenso – rozdawam, rozdzielam, dzielam Mącz 289a; rozrządzam Calep; dzielę co, rozdzielam na części; rozdaję, rozdawam co; rozkładam; sporządzam co, rozprawiam, rozrządzam, rozporządzam; szafuję czym – dispenso Cn] (2) :

dyspensować co z kim (1): Mój fye Autentyk tak daleko nie ściąga. (–) Dyśpénfuie to z tobą náfz Bifkup Wielebny/ [...] gdy dali Bóg do nas przyiedzie z Trydentu. *OrzQuin M2*.

Szereg: »odpuszczać albo dyspensować« (1): gdy [*papież*] kápłáńfkim vrzędem zákłina/ rozgrzeffa/ [...] przykázuye/ zákázuye/ odpuffcza álbo difpenfuye/ odmyenya/ wykłáda *KromRozm I I3*.

Synonim: odpuszczać.

WK, BC